6 май – Ден на храбростта и празник на Българската армия

На **6 май** отбелязваме **Деня на храбростта и празника на Българската армия**.

Денят на храбростта и празник на Българската армия е официален празник в Република България – професионален празник на военнослужащите и празник на военния орден „За храброст“.

Денят на храбростта започва да се чества от Българската армия още с нейното създаване. С указ от 1 януари 1880 г. княз Александър Батемберг учредява военния орден „За храброст” - отличие, с което се удостояват извършилите подвизи на бойното поле. А с указ от 9 същата година се постановява честването на празника.

През войните в периода 1912-1918 г., макар и в бойни условия, празникът се отбелязва. Той се чества всяка година с отслужване на панихида за загиналите и молебен за живите. Прави се преглед на войсковите части от върховния главнокомандващ на Българската армия и велик магистър на ордена „За храброст”. Тържеството завършва с военен парад.

До подписването на Ньойския договор Денят на бойната прослава се чества отделно на 27 ноември (победата на Българската армия в боевете при Сливница в Сръбско-българската война от 1885 г).

През 20-те години на 20 в. този празник се обединява с отбелязването на Деня на храбростта на 6 май. От 1931 г. Денят на храбростта и победите е обявен за боен празник на войската. За първи път при честването на Гергьовския празник през 1937 г. тържеството започва от предишната вечер със заря, дотогава тя е епизодично явление.

След 1946 г. традицията в честването на празника на Българската армия е прекъсната. Първоначално е определена

датата 9 септември, а след 1953 г. - 23 септември, която остава до демократичните промени у нас през 1989 г. Великото Народно събрание определя за празник на войската 23 август - деня на решаващите боеве при Шипка. Две години - 1991 и 1992 г., българските воини честват този паметен ден като свой празник.

През 1993 г. с постановление на Министерския съвет 6 май е обявен за Ден на храбростта и Българската армия.

